

KÓRINN Í HVÍTU HÖNSKUNUM: STAFRÆN FRÁSÖGN UM AÐ TJÁ SIG OG EIGA SAMSKIPTI

Stafræn frásögn fyrir unga fullorðna með vitræna fötlun. Þessi námsleið var þróuð með einum fyrrverandi framhaldsskólanemanda sem notar persónulega reynslu sína í skólakórnum til að búa til stafræna sögu. Þessi æfing gerir kleift að þróa hæfileika til að búa til stafræna frásögn og að öðlast hæfileika til að endurtaka sömu hlutina með jafningja.

	Námsleið STAFRÆN FRÁSÖGN - TJÁNING OG SAMSKIPTI 2) KÓRINN Í HVÍTU HÖNSKUNUM
Höfundur tengiliður	Isabella Belcari belcari@pinocchio.it, fondazione@pinocchio.it
Markhópur	Þessi námsleið er miðuð við hóp ungra fullorðinna með ýmis konar vitsmunalega fötlun og tengdar samskiptatruflanir af ýmsu tagi. Vinnustofan skipulögð sem bæði hópastarf og einstaklingsvinna. Á öllum stigum vinnustofunnar er mikilvægt að veita 1/1 þjálfara/leiðbeinandaaðstoð, bjóða upp á persónulega innlögn og aðlaga námsleiðina og verkefnin fyrir hvern og einn. Með öðrum orðum: hluti af ferlinu er sameiginlegur fyrir alla þátttakendur; annar hluti er sérstaklega aðlagður fyrir hvern einstakling. Að því er varðar þessa námsleið er hver nemandi með lítilsháttar vitræna fötlun og miðlungs tengslavandamál vegna kvíða, með lítið sjálfsálit og getu til sjálfsgreiningar og tjáningar, sem er lægri en venjulega hjá ungum fullorðnum.
Lýsing á viðfangsefnum	Almennar áskoranir: Leiðbeinendur með mismunandi "innganga" í vitsmunalegum hæfileikum og tæknilegum hæfileikum; nemendur með lélega samskiptahæfni; lítið úthald í athygli miðað við verkefnin; leiðir til þess að kennari þarf að einfalda - stundum að miklu leyti - útskýringar á verkefnum og ferlum til nemenda; þörf á að kennari skilji bæði takmarkanir og möguleika hvers þátttakanda og aðlagi nálgunina í samræmi við það.

<i>Þjálfunarferlið eða Hvernig hefur þessi áskorun áhrif á hvatningu og árangur í hópnum þínum?</i>	Að skipuleggja og búa til sögu með algengum stafrænum verkfærum bendir til að viðkomandi hafi kunnáttu sem er mjög smart meðal unga fólksins: að skrá og deila innsýn í eigið líf með persónulegum stafrænum tækjum. Slík algeng aðgerð er oft gerð með litlum skilningi bæði á afleiðingum hennar og möguleikum. Fyrir nemendurna hefur það í för með sér aukna meðvitund og marga mismunandi hæfileika með hvetjandi ferli. Fyrir kennara eða leiðbeinendur, sem tilheyra annarri kynslóð, getur slík þjálfun opnað möguleika á þátttöku, hvatningu og hæfileikum sem hvetja til að gera persónulega stafræna frásögn fyrir unga fókið. Auk þess að þjálfra mismunandi vitsmunalega og félagslega hæfileika er almennt markmið þessarar námsbrautar að gefa ungum fötluðum tækifæri til að skipuleggja og gefa jafningjum og fjölskyldu sinni, og hugsanlega hverjum sem er innsýn í líf sitt; og að gefa bæði ungu fólki og sérfræðingunum sem kenna/þjálfa þá aukna vitund um hvað hægt er að gera á árangursríkan hátt með frásagnarmöguleikum stafrænna verkfæra bæði til að tjá sig og að sigrast á hindrunum á skilvirkum samskiptum sem stafa af fötlun.
--	---

<i>Lýsing á athöfnunum</i> <i>Tillögur:</i> <i>1. Að brjóta aðalstarfið niður í viðráðanleg verkefni og einföld skref</i> <i>2. Skilgreina þá þekkingu sem þarf til að sinna starfsemi og verkefnum</i> <i>3. Meta lengd og tímamörk þessarar starfsemi</i> <i>4. Lýsa áhættu og óvissu sem gæti haft áhrif á framkvæmd starfsemi</i> <i>5. Lýsa í stuttu máli mannlegri, líkamlegri og fjárhagslegri stöðu til að framkvæma þessa starfsemi</i>	Þessari vinnustofu er skipt í 2 hluta: • Hópastarf þar sem kynningin fer fram bæði fyrir framan hópinn og með þátttöku nemenda, leiðbeinandi stýrir kynningunni; • Einstaklingstímar, þar sem hver nemandi fær 1/1 kennslu og stuðning samkvæmt eigin eiginleikum og þörfum hans. Slík námsleið hefur verið prófuð í hópi 7 ungra fullorðinna með 8 leiðbeinendum. Mikilvægt er að sömu leiðbeinendur taki þátt í vinnustundum og hver og einn aðstoði sömu nemendurnar. Það hefur verið reynt að ef leiðbeinendur þurfa óhjákvæmilega að skipta, er hægt að gera það með tvo leiðbeinendur sem vinna saman sem samræmingaraðilar/ leiðbeinendur, meðan aðrir leiðbeinendur skiptast á og eiga góð og samfelld samskipti við samræmingaraðila. Slík atburðarás krefst þess einnig að allir leiðbeinendur hafi reynslu af að vinna með fötluðum, sem leiðir að því að þeir geta aðlagast hratt mismunandi kröfum og þörfum sértækra nemenda sem þeir aðstoða í hverri lotu. Búnaðurinn sem þarf er frekar einfaldur: • herbergi nógu stórt til að leyfa hópnum að hreyfa sig auðveldlega, með stólum og skrifborðum fyrir alla; • Grunnúrval af stafrænum tækjum til að taka myndir eða taka stutt myndskreið (snjallsími, spjaldtölva, stafræn myndavél eða lítil kvikmyndatökuvél); • fartölva eða borðtölva og prentari til að auðvelda framleiðslu, þó að hægt sé að breyta myndskreiðum á snjallsímunum með því að nota forrit; • ritföng, flettitafla, ýmiskonar pappír fyrir söguborð(A3 eða stærri), "post-it" miðar, marglitir tússlitir, A4 blöð. Allt er unnið á staðnum. Vinnustofan er 8 skipti, að meðaltali ein og hálf klukkustund hvert skipti, ætti að vera nóg til að fá sérhvern nemanda til að gera sína eigin stafrænu frásögn, ljúka ítarlegu söguborði (hvort sem það er aðeins sjónrænt eða ritað), velja hvaða sjón- og hljóðefni þeir þurfa, safna saman eða framleiða og velja það. Tæknivinnsla (það er að framleiða fullbúið myndband úr safni af efnum og söguborðinu) getur verið erfið fyrir slíka nemendur vegna bæði huglægra og líkamlegra skerðinga eða skynbragða.
--	---

Þess vegna ættir þú að íhuga ef þú velur að reyna að þjálf þátttakendur þínar í þessu líka að hafa það sem sérstaka vinnustofu. Í staðinn getur leiðbeinandinn sjálfur gert tæknivinnuna undir stjórn nemenda og í samræmi við söguborð þeirra. Í þessu tilfelli veljum við síðari atburðarásina af því að stafræn vinnsla er ekki hluti af þessari námsleið.

1. Hópastarf: Kynning á frásögn unnin í hópastarfi

Hóptímarnir byggjast aðallega á töluðum og líkamlegum samskiptum. Í upphafi er betra að setja ekki verkfæri í hendur á nemendum, bæði til draga ekki úr nemendum með skorti á búnaði eða tækni "ótta" og ekki að vera annars hugar út af verkfærunum sjálfum. Hlutfall leiðbeinenda og nemaenda er um það bil 1/1, það er nauðsynlegt til að tryggja að hver þátttakandi fái sérstaka athygli og viðbótarskýringar þegar þörf krefur. Að auki mun athugun á hverjum nemanda hjálpa til við að ákvarða hvaða efniviður og stafræn verkfæri passi viðkomandi best.

Byrjað er á hópavinnu sem miðar að því að skapa jákvætt og traust loftslag á meðan hugmyndin um að segja sögu er kynnt. Það er hægt að gera með leikjahring, kynningar á þátttakendum, sumir segja mjög einfalda sögu um sig sjálf. Punktar frá kennurum og nemendum um sjálfa sig geta verið teknir í mjög einföldum skýringum eða teikningum og senum á flettistöflunni, svo hægt sé að taka þá fram þegar þörf krefur og velja gagnlega hluta þeirra til frásagnarinnar. Þegar leiðbeinendur telja að rétta loftslagið hafi verið búið til og nemendur hafi náð getu til að segja einfalda sögu um sjálfa sig, er næsta og síðasta verkefni hópavinnunnar aðallega sjónræn útskýring (td veggspjald með röð af eins konar teiknimyndum eða senum sem þjálfari sér um) og er það markmið vinnustofunnar.

Sjónrænt er lögð áhersla á 5 grunnskrefin til að búa til stutta sjálfsævisögulega stafræna frásögn - hugmynd, handrit, söguborð, rannsóknir og breytingar - sem og á verkfærin og efnið sem hægt er að nota. Af þeim ástæðum sem lýst er hér að framan er síðasta skrefið aðeins gefið til kynna. Hópastarfið mun taka um það bil 3 klukkustundir, skipt í 2 eða 3 skipti í samræmi við samhengið og viðbrögð frá nemendum.

2. Augliti til auglitis, 1/1 upphafsmatssamtal

Hver þátttakandi ætti að fara í einstaklingsviðtal með aðstoðarmanni, til að ganga úr skugga um að þeir hafi áhuga á verkefninu og hæfni þeirra, bæði sem sögumenn og sem notendur stafrænna verkfæra.

Viðtalið er frjálst og óformlegt: Það er ekkert ákveðið kerfi með spurningum, þar sem mismunandi hæfileikar krefjast aðlögunar og hentugrar umorðunar þjálfara. Þættirnir sem spyrja þarf um eru í grundvallaratriðum: Hvaða algengu stafrænu verkfæri getur nemandinn notað (t.d. snjallsími, spjaldtölva, stafræn myndavél, PC); hvort lærlingur veit og getur notað félagsleg net eða skilaboðatæki þar sem hægt er að birta skrifaðar upplýsingar, sjón-, hljóð- og myndskilaboð; Hver er raunveruleg tæknifærni þátttakandans með slík verkfæri og hvernig líkar þeim við þá. Slíkt samtal, sem skráð er af viðmælendum, getur einnig verið grundvöllur fyrir mat á virkni ásamt svipuðu lokaviðtali. Hvert viðtal tekur ekki meira en 10 mínútur. Hingað til er hver þátttakandi með 1/1 aðstoð. Sérhver aðstoðarmaður ætti að einbeita sér að og leggja áherslu á að þjálfarinn þátttakandi getur nú þegar gert og hvaða verkfæri eru til staðar og hvetja lærlinginn til að þróa skapandi hluta sögunnar með því að byrja með tækin sem þeir hafa og geta notað. Þetta sértæka vinnuferli hefur verið aðlagð að eiginleikum ungra fullorðinna nemenda með lítilsháttar vitsmunalega skerðingu og skort á samskiptatækni, með góðan skilning á töluðu og rituðu máli og án sérstakrar líkamlegrar skerðingar.

3. "Kórinn með hvítu hanskana" það er að segja, við getum tjáð okkur um sama hlutinn á mismunandi vegu. Við erum öll sögumenn, þegar við segjum öðrum um okkur sjálf, reynslu okkar og verk. Og nú á dögum tölum við um okkur sjálf á marga mismunandi vegu, þar á meðal með algengum stafrænum tækjum og fjölmiðlum. Þetta er hugsanlega upphafspunktur til að gera nemanda grein fyrir því að við áætluðum að framkvæma hluti sem oft er ennpá eftir að ákveða, gera þá skilvirkari, prófa með mismunandi miðlum til að tjá og deila staðreyndum, tilfinningum, minningum og væntingum í upprunalegri, persónulegri og fyllri leið. Hugleiðing getur komið frá mörgum dæmum: td getur kór sungið lag með höndum sínum, ef þeir nota táknmál.

Fyrir ungan fullorðinn getur það að geta búið til stafræna frásögn skipt miklu máli á ýmsan hátt, m.a. til að auka hvatningu til að prófa sig í nýjum verkefnum og læra meira:

- að verða "betri" í notkun persónulegra stafrænna verkfæra eykur sjálfsöryggið, sérstaklega fyrir framan hópinn;

- Unglingum og ungum fullorðnum finnst gaman að segja frá sjálfum sér, og hafa þeir mikla þörf fyrir að skilgreina sig fyrir framan aðra og einnig að skilja sjálfan sig, hverjir þeir eru og hver þau eru að verða. Á 1/1, F2F fundunum, bæði sjónrænum og munnlegum skýringum á 5-stiga ferlinu og notkun söguborðsins - þar á meðal stutt kynning , sýning eða hlutverkaleikir til að styrkja aðrar kennsluaðferðir og staðfesta að ferlið hefur verið skilið – er hægt er veita í raun; eftir að ferlið hefur verið skýrt er áætlað að stíga skrefin saman af kennara og nemanda og skrá skipulega þannig að nemandi fái einfaldar leiðbeiningar til að athuga eigin skref og “undirskref” í röð til að framkvæma eins mikið og mögulegt er sjálfstætt. Eftir fyrstu söfnun efnisins frá völdum heimildum skal sérstaklega hugað að því að hjálpa nemanda að einbeita sér að því sem er nauðsynlegt í eigin sögu (einnig að fara aftur í fyrsta söguborðið sem hægt er að endurskipuleggja ef þörf krefur) og til að velja safnað efni í samræmi við það, eða til að framleiða viðbótar efni ef eitthvað vantar. Prentanir á pappír og skýringar á færanlegum minnispunktum(post-it) geta hjálpað til við að einbeita sér að þessu og endurskipuleggja vinnuferlið. Lokaferlið er venjulega tileinkað hljóðskrá; töluðu máli og tónlist. Flestum þykir sjónræn röð mjög greinileg og lýsandi í sjálfu sér, en með því að bæta við töluðu mál og tónlist gefur það efninu dýpri merkingu og tjáir betur það sem sjónrænt efni eitt og sér getur ekki tjáð.
4. Að þróa frekari færni
- Það getur gerst að framleiðsla myndskreiðs fyrir slíka nemendur tekur minni tíma en fyrir hópinn. Í slíkum tilfellum eru amk 2 mögulegir valkostir:
- ef þjálfari og nauðsynlegur búnaður er til staðar, að halda áfram að nota nokkur einföld verkfæri til að auðvelda nemandanum að reyna að breyta efni sínu að hluta til á sjálfstæðan hátt (sjá [LTT efni þessa verkefnis](#), eða Leiðbeiningar í EST LPs: “Hvernig á að mynda minningar”, “Að fylla í eyður” hér að neðan í þessum kafla; hægt er að nota fleiri hugbúnaði eða forrit í samræmi við þau tól og tæki sem þú hefur yfir að ráða og henta í þínu tilviki);
 - ef að læra að breyta eigin vídeói er ómögulegt af hlutlægum eða huglægum ástæðum, getur þú lagt til að nemandinn geti starfað sem aðstoðarmaður þjálfara með því að endurtaka með öðrum leiðbeinendum þær aðgerðir sem hann / hún gæti gert með góðum árangri.

	Þjálfarinn ætti að gefa skýrar leiðbeiningar og endurgjöf um umfang þessarar aðstoðar og ætti einnig að fylgjast með og gera athugasemdir um starf nemandans sem aðstoðarmaður. Slík viðbótarstarfsemi hefur kennslufræðilegt gildi á ýmsan hátt: Leyfir nemandanum að fara aftur í það ferli sem hann fór í gegnum, greina það og miðla því til annarra, annaðhvort með orðum eða með dæmi, þannig að styrkja eigin nám og auka gagnrýna innsýn (td uppgötva þætti sem ekki hafa verið alveg skýrir eða að fullu skilið, eða framkvæmdir illa); Til að auka samkennd, samskiptahæfileika og samvinnufærni, sem er einnig almenna hugmyndin um svona verkstæði.
<i>Útkoma</i>	Eftir svona vinnustofu ætti leiðbeinandinn okkar með litla vitræna skerðingu og skerta samskiptahæfni að hafa betri færni og hæfni til þess að: • tjá hugsanir og tilfinningar um mikilvæga persónulega reynslu á skipulagðan og samræmdan hátt; • geta valið og raðað saman eigin sögu, auk þess að skilja og þróa rökrétta þróun og ferli í frásögninni, draga úr ruglingslegum eða ófullnægjandi frávikum / lykkjum í því skyni að deila eigin sögu með öðrum; • rökræða ástæðurnar fyrir því að reynsla og efni stafrænnar frásagnar er svo þýðingarmikil í persónulegu samhengi; • síðast en ekki síst, með því að starfa sem aðstoðarleiðbeinandi getur nemandi þróað hæfni: samantekt á ferli sem hægt er að deila eða kenna öðrum.

<i>Fyrirséð bein og óbein áhrif á þátttakendur</i>	Fyrir beina þátttakendur er slík DS vinnustofa tækifæri til að styrkja og bæta rökhæfni og samskiptatækni; • að auka sjálfsálit og vitund um eigin “verkfæratösku” til að nota til að tjá sig; • til að bæta hæfileika sem maður hefur nú þegar, varðandi: frásagnartækni; Stafræn verkfæri, til að ná fram eigin markmiðum og skapa skýra og samræmda frásögn, með ákveðnu flækjustigi. Reyndar ætti leiðbeinandi að geta stjórnað blönduðu efni sem samanstendur af kyrrmyndum, stuttum myndskreiðum og hljóðrásum, einnig að nota eða læra fljótt hvernig á að nota rétt algengasta færanlega stafræna búnaðinn, svo sem snjallsíma eða spjaldtölvu, myndavél, kvikmyndatökuvél og hljóðnema. Við getum íhugað óbein áhrif á þátttakendur: kennara / leiðbeinendur, hópinn, fjölskylduna. Kennarar / leiðbeinendur geta almennt aukið bæði nám og skapandi hæfileika fatlaðra nemenda með því að nota slíka stafræna frásögn bæði sem æfingu og sem miðil til að miðla; jafningjahópurinn getur fundið sameiginlegan grundvöll fyrir samskipti og upplifun með því að deila stafrænum frásögnum innan hópsins. Fjölskyldan getur haft dýpri innsýn í tilfinningar, hugsanir og getu ættingja þeirra. Allir óbeinir þátttakendur og aðrir geta aukið vitund sína um persónuleika fatlaðra unglunga og samúð þeirra / skilning á viðkomandi einstaklingi og ástandi hans.
<i>Skráning og veflausnir sem nýtast vel til að framkvæma atburðarásina</i>	• Myndband gert á vinnustofunni í Pescia: Il coro delle mani bianche (The Choir in White Gloves); • Myndband kennarans: Vite stra-ordinarie: rileggere il quotidiano (Extra-ordinary lives: re-reading everyday life)